

Előfizetési ár:	
Egész évre . . .	4 frt.
Félévre	2 „
Negyedévre	1 „
Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.	
A kéziratok nem adatnak vissza.	
A nyílt-térben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.	

Z E M P L É N .

Vegyes tartalmu hetilap.

MEGJELENIK MINDEN KEDDEN.

Hirdetési díj:	
Minden 4 hasábos petisor egyszeri hirdetésnél	6 kr., többszörinél 5 kr.
Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.	
Minden egyes beiktatás után kincstári illeték	30 kr.

S.-a.-Ujhely, november 1.

Midőn a magyar törvényhozás „a népiskolai közoktatás tárgyában” hozott 1868. XXXVIII. törvénycikket megalkotta, kettős intenciót tartott szem előtt. Először a hitfelekezetek által fenntartott, de a kor színvonalán nagyon is alant álló népiskolákat ohajtott a törvény szabványai által tökélyesíteni, emelni. Másrészt a községi iskolák létesítése által a népiskolai oktatást hozzáférhetővé kívánta tenni oly községekben, hol a hitfelekezetek anyagi erő, vagy erkölcsi akarat hiányában a törvény rendeleteinek megfelelő népiskolát képtelenek fenntartani.

Emberi mű levén, népiskolai törvényünknek is számosak lehetnek hiányai. Nem évek, de tizedek kellenek hozzá, míg például a tantárgyakat megszabó határozatai, míg a tankötelezettségről szóló paragrafusai hazánk társadalmi viszonyai közt az irott malaszt állapotából a megvalósítás stádiumába mehetnek át. Népiskolai törvényünk kissé ideális, de hát lehet-e más, midőn a népiskolai oktatás eszményét tartotta szem előtt, melynek megvalósítása sehol sem lehet évek, évtizedek, hanem századok munkája? Ámde egy hegy magaslatára tartó, nem iparkodik-e állandóan felfelé azért, mivel egy ugrással nem teremhet az illető hegy csúcsán?!

Bevalljuk, hogy a mai viszonyok szempontjából tekintve illető törvényünknek számtalanok hiányai. De legigaztalanabbul itélik el azok, kik az 1868. XXXVIII. törvényt a hitfelekezeti népiskolák fennállása ellen vélik irányzottnak. Nem a hitfelekezeti népiskolák, hanem a törvényt szabta kívánalmaknak a lehetőségig meg nem felelő, a régi schlendriánból felemelkedni vonakodó, a rossz népiskolák ellen irányul a törvény, mely világosan kimondja, hogy „a hitfelekezetek mindazon községekben, hol hivaik laknak, saját erejükből tarthatnak föl nyilvános népoktatási tanintézeteket, az ily tanintézetek felállítására és fenntartására hivaik anyagi hozzájárulását a saját

képviselők által meghatározandó módon és arányban, a mint eddig szokásban volt, ezentul is igénybe vehetik, azon intézetekben a tanítókat és tanárokat magok választhatják, azoknak fizetését magok határozhatják meg, a tankönyveket magok szabhatják meg” — a törvény határozatainak feltétele alatt (11. §).

És végül (22. §.) „Ha ezen (a felekezeti) tanintézetekben a jelen törvény intézkedései meg nem tartatnának, vagy ha a kormány erkölcsi bajoknak jönne tudomására, a tankerületi iskolai tanács útján a vizsgálatot elrendelheti, s annak eredményéhez képest a tanintézetet bezáráthatja, sőt rendkívüli esetben az illető tanintézet működését a vizsgálat lefolyta előtt is felfüggesztheti.”

Ismervén a törvényt és nem ismervén félre annak nemes intencióját, mindég bámultuk azokat, kik a felekezeti népiskolák melletti buzgalmokban az 1868. XXXVIII. törvénycikket ellen izgattak szüntelenül a helyett, hogy felekezetök népiskoláinak a törvényt szabta igények színvonalára emelése, tökélyesítésére fordították volna buzgalmokat. Mit használtak hitőknek, mit felekezetök művelődési érdekeinek az izgalom szításával? S elmulaszták meggondolni, hogy a népoktatási törvény kisebbitésével csak azoknak tesznek szolgálatot, kik a felekezeti köpenye alatt kényelmesen heverték, a mítsem tevés párnáin.

Mi jól tudjuk, hogy a Magyarországon fenálló 1700 felekezeti népiskolát egy tollvonással nem lehet, s ha lehetne sem volna célszerű eltörölni. Első sorban minél több és jó népiskola kell nekünk, legyen az közös avagy felekezeti. És ellenfelei vagyunk a vallási tekintet nélküli minden népiskolának, mely a törvényt szabta kulturigényeknek megfelelni nem törekszik.

Ily szempontból bírálta lapunk a múltban igazságos részrehajlatlansággal a felekezetek rossz néptanodáit egyaránt. Megróttuk, hogy javítsuk, feltártuk hiányaikat, hogy a közoktatási törvény örei kötelmeknek tartsák

tökélyesbitésöket. S ha tán türelmetlenül is szólunk, tevők, hogy a tanügy iránti kötelezettségeikről megfelelő, zsidbadt tétlenségben szunnyadókat ébredésre keltsük, tevékenységre rázzuk.

V. V. L.

Társulati ügyek.

Az első magyar-gácsországi vasutársulat második rendkívüli közgyűlése Bécsben október 25. tartatott meg. Jelen volt 45 részvényes, kik 453 szavazatot képviseltek. Az üzleti jelentésből kiemeljük a következő adatokat:

Gácsországbán a Przemystól Lupkowig vezető egész vonal s az alagutnak az osztrák-magyar monarchia területén (hát hol legyen még másutt? Talán egyszerűen az „osztrák részen” kell állani. „Z.” levő része már elkészült. — A még szükséges költségek 319.000 frtra rugnak. A magyarországi vonalon a mező-laborczi. nehéz hegyi pálya már átadatott a forgalomnak, ennek folytán a Homonnától az alagutig vezető részmegnyitása iránt a magyar kormánytól engedély kéretett.

Ezen pályarész bevezetésére még 419.000 frt szükséges. A jelentés ezután elmondja a lupkowi alagut ismeretes történetét, s ezen alagut rövid idő alatti elkészülését helyezi kilátásba. Az osztrák pályarész készen áll, s a magyar kormányhoz folyamodás fog intézteni, hogy a kamatbiztosítás a késő elkészülés dacára megadassék. Az alagut befejezése még 632.800 frtot igényel, s ennek folytán a márcziusi előirányzat 700.000 frttal túl van haladva.

Hasonló szomorú eredményt tüntet fel a forgalmi jelentés, mely dacára az átmeneti közlekedésnek, 145.000 frtnyi deficitet tüntet fel az egész vonalra nézve. E mellett még számos beruházás eszközrendő, melyek egy 886.000 frtnyi forgalmi hitel kieszközlését teszi szükségessé. Ezen szükséglet egy részét, 706.000 frtot a társaság az engedményező állomaktól követeli, és pedig 450.000 frtot Ausztriától, 256.000 frtot Magyarországtól. Az osztrák kormány vonakodik ezen összegnek előleg képeni utalványozásától, a magyar kormány pedig törvényjavaslatot szándékozik e tekintetben az országgyűlés elé terjeszteni.

A társulat pénzügyi helyzete, miután az előbbi közgyűlés által engedélyezett 2 milliónyi hitel a bécsi Creditanstaltnál kieszközöltetett, akképen áll, hogy a társulat adós összesen 45 millió

frttal, míg a magyar kormánytól igényel 4,1 milliót. A társulat kényszerülve van, az építés folytatására 1,3 millió, s a forgalomra 886.000 frtot felvenni, s azonkívül részvénytökéjének két-harmada veszendőben van. — Az egész szükséglet 2,25 millió, a fedezet 767.042 forint.

Hírek és vegyes.

Lapunk jelen számával bevaltottuk azon ígéretünket, melyszerint jövőre a „Zemplén“-t, habár kisebb alakban, de mindenesetre több csinnal és tartalmasabban fogjuk kiállítani. Reméljük, hogy megyénk olvasóközönsége ez újabb áldozatkészségünket elismeréssel fogadandja, s úgy anyagilag mint szellemileg támogatni fogja a vállalatot, melyet munkatársaink segítségével lassanként odaiparkodunk emelni: hogy az valóban szükséglet pótoljon nagy terjedelmű megyénkben.

Kérve kérjük a városi előjáróságot: ellenőriztesse kissé szigorubbán az utcai világítást; mert az csakugyan valóságos satyra, amint jelenleg kezelik. Először is azt tapasztaljuk: hogy a bérlőnek csak egy lámpagyújtogatója van, s míg az a város egyik végétől a másikig ér, addig a föld is körülbelül egyet fordul tengelye körül. Másodsor amit abban az üveg-kalitkákban látunk fényleni, alakjára nézve a pillangó-szárnynyal épen nincs rokonságban, de igenis híven utánozza a szent János-bogár pis-

logását. De még tán az is hagyján volna, ha az a liliput fénypontocska szabadon ereszthetné utjára filegrám sugárkáját, hanem hát a piszok, mely évek óta rakodik a lámpaüveg belső oldalára, e törekvésnek állhatatosan ellene szegül. Mi úgy tudjuk: hogy a városnak szép összeg pénzébe kerül az utcai világítás, de azt is tudjuk, hogy a vállalkozót szerződés köti annak mimódoni eszközésére, melynek ha meg nem felel, korántsem ő a hibás érte, de az, ki szemet hunyva e lelkiismeretlen Wirtschafft előtt, azt megtorlás nélkül engedi folyni tovább, az oly kevés comfortnak örvendő, de annál több fizetésre kötelezett városi közönség bosszantására.

Alig egy pár nap óta tapasztalunk csak időjárásunkban jelentékenyebb változást: s már is egy-egy sár-tengert látszik képezni mindenik utcánk. Ha már ezen a kegyetlen állapoton segíteni nem áll is módunkban: vajha legalább a járdáknak keresztelt helyeken járhatnánk úgy, mint a vöröstengeten Mózes által keresztül vezetett izrael-népe: hogy csak saruink alsó része nedvesednék meg; mert bizon a mostani pénzsűk-világ dacára is csak oly drága — a csizma, mint ezelőtt volt. Meg aztán némi kis jóakaratot meg is kívánhatnánk azon rendészeti közegektől, kikre az utcai rendtartás van bízva, kik azonban a helyett, hogy a bárhol megálló söt sok helyen kifogó szerkeseket rendre utasítanak: inkább szeretnek egy-egy utcasarkon vagy utcasarki lebuiban — trafikálni.

A tolesvai róm. kath. iskola gyümölcsös kertjében, ez őszi időszak alatt több nemű nemesített és közönséges gyümölcsfák u. m. alma, körte kajszinbaraczk, reinclaud-szilva, szeder, eper, dió, ribiz- és kösmönte vannak eladásra kiszemelve. Az érdekeltek Tóth Vendel r. k. tolesvai fitanítóhoz forduljanak.

Dr. Erényi Jakab köz- és váltóügyvéd barátunk e napokban jegyezte el dr. Ganzler Alajos orvos-tudor műveltség és szépségben egyaránt gazdag leányát Joze fínt. Tartós boldogság és szerencse az, amit részünkről az ifjú pár frigyére kívánhatunk.

Nem mint bizonyost, de mint szállongó hirt regisztráljuk, hogy a jelenleg Nagy-Körösön tartózkodó Lászi Vilmos szintársulata e hónapban városunkban akar tanyát ütni. Ugy halljuk, hogy e társulat tagjai közt sokan vannak, kik a közönség érdekében tevékeny, s nem rég elhalt Latabár szintársulatában is működtek. Ha ez igaz: ajánló levélnek elég. Nem akarunk az ide készülő színigazgatónak s szintársulatának könnyen szétpattanható légvárakat ígérni, tőlök függ, hogy nemesebb izlésű közönségünk részvételével meg lehessenek elégedve; mert hiszszük, hogy míg egyrészt Lászi ur igyekezni fog a közönség igényeinek megfelelni: addig másrészt közönségünkben is lesz elég jó akarat méltányolni az igyekezetet.

Kassa városának ama szembezőkö közönyösségét, mit a legközelebbi vasut megnyitásakor felmutatott, némileg

T Á R C Z A.

Néma szépség vén férjjel.

— Humoreszk. —

Farkas Bertalantól.

Fortuna asszonyosság épen úgy akarta, hogy dr. Pelikán ur műtermében lássa meg először Tetszfy ur Camilla kis-asszonyt.

— Ah uram, ez isteni arcz!

— Na igen!

— Ezek az élénk szemek; ezek a dus hajfürtök; ez a piczi kis száj; ez a görög szabású orr!...

— Na igen!

— Meglepő! büvölő! igéző... isteni... nagyszerű!

— Na igen!

— Nem, az lehetetlen! Ilyen angyal-arczot az ég nem képes teremteni. Ez a szendesség, ez az ártatlanság! Nem, nem! Ez csak eszményi lehet. Ilyen a művészeknek csak jó kedvében kerülhet ki esetje alól.

— Na igen!

— Uram! és én azt mondom most: hogy ön egy tuskó.

— Na igen!

— Ön egy izléssel nem bíró számár!

— Na igen!

— Ön... ön... egy szemtelen!

Dr. Pelikán ur levette orráról szemüvegét.

— Van önnek esze? rikkantott egyet.

— Mit? nekem eszem? — De hát

nem látja ön ezt a finom metszésű szájt? itt az érzéketlen papiron ezt az igéző tekintetet?...

— Van önnek esze?

— Ezeket a főséges vonásokat?

— Van önnek esze? ordított most olyat dr. Pelikán, hogy a falra függesztett több száz fotográfia kevés híjja, hogy valzerre nem kerekedett.

Tetszfy ur is levette orráról a szemüvegét.

— Hogy ez az arczkép?

Dr. Pelikán ur ismét fölvette szemüvegét, azután jódos orra tövét megvakarta kis ujjja körmével, azután két szerény szó hömpölygött ki fogai között.

— Tíz forint. Ez jól fizet — gondolta magában.

Most meg Tetszfy ur tette föl a szemüvegét, azután leszámolta a tíz forintot, és azután még két szerény szót is hallatott indulás közben:

— Vén pimasz!

Dr. Pelikán ur alázatos mosolylyal köszönte meg a magas czimet. Tíz forint bizon elég egy fotográfiáért — gondolta magában. Hanem midőn az a másik ur elment, még azt is gondolta dr. Pelikán ur: hogy az mégis csak nagyobb számár mint ő.

Tetszfy ur elrohant.

— Barátom, láttad őt?

— Kit?

— Arcza fehér mint az alabástrom; szemei olyanok mint a kék ég; haja olyan mint a sötét éjszaka, ajaka mint a feselő piros rózsa-bimbó.

— Kinek?

Tetszfy ur három arasz hosszut né-

zett — azután ismét rohant. Azután midőn már jó sokáig rohant, eszébe jutott: hogy hát kit is keres ő tulajdonképen.

Mit neki, hogy kit keres! Elég az, ha annak arczképe szíven nyugszik.

Tetszfy ur bérkocsiba vetette magát.

— A nemzeti színházba!

A bérkocsis egyet fordult s vissza szólt:

— Itt vagyunk.

Tetszfy ur ezt a bérkocsist igen okos embernek képzelte; hanem azért fizetni majd elfelejtett. Ezután sietett jegyet váltani.

— Uram! nem váltott itt jegyet egy gyönyörű nő? Fekete haj, kék szem, méltóságos tekintet...

— Milyen jegy tetszik?

— Nézze ön uram! im itt van.

Mindig itt hordom; szivemen szokott nyugodni...

— Földszint, vagy páholy?

— Camilla! Okvetlenül Camillának hívják. Ugy e bizon költői név. Uram! ez a főséges alak. Ah, önben nincs érzés!

— Mi közöm nekem az ön főséges Camillájához?

— Ugy-e Camillának hívják? kapta meg a szót Tetszfy. Mily gyönyörű hangzása név! Camilla!... Földszintet kérek.

A jegy kiröpült. Tetszfy ur fizetett — azután ismét rohant.

A színház ajtóit zárva találta. Mily vakmerőség: őt a színházból kizárni! A bezárt ajtón kézzel, lábbal kezdte dobolni a Rákóczy-marsot.

A nagyszerű ária szétugrasztotta keble haragját, emlékezete visszazsált a

menti zérelle jegyek volna. Kassár másun ról tan tünk sem nehé napi e bár ne értesül

C pár na mosó a gadt n a váro mely csakha Orvosi kised nyanan A sziv eseléd, való. H tetett. népünk kölcsis nuskod készte les jöj

T e nagyot ruság. fel eg gyobb A pén

multb alakja sirjaik delmi kóczy sietet ványa nyit v

kéz n maga

drum

rodot

dat a

most

rok n

szinh

nolsz

pal v

nagy

hödt

nem

hivjá

hoz,

borul

tolj,

gyun

tatot

menti azon körülmény, hogy a vasuti vezérelőnőr a vonal megnyitását hirdető jegyeket a helyett, hogy szétküldözte volna, feledékenységéből zsebében vitte Kassára. Ez eset már akkor jött tudomásunkra, midőn a Kassa városa részéről tanúsított hidegség ellen szót emeltünk és méltán. Egyébiránt még így sem mondhatunk teljes pardont; mert nehéz azt elhinni, hogy ily nem mindennapi eseményről a város notabilitásai — bár nem egészen formaszzerűen is — ne értesültek volna.

Csecsemő-hullát találtak egy pár nap előtt Patak mellett a Bodrogban mosó asszonyok, melyet a folyó árja ragadt magával. A kebelrázó eset azonnal a városi hatóság tudomására hozatott, mely a helybeli bába utasítása folytán csakhamar fölfedezte a lelketlen anyát. Orvosi constatalás szerint az ártatlan kisdud erőszakosan fojtatott vízbe, bizonyosan attól, kitől rövid életét nyerte. A szivtelen nő jelenleg Patakon szolgáló cseléd, különben Nagy-Mihály vidékéről való. Ellene a vizsgálat folyamatba tétetett. Egy ilyen szomorú körülmény is népünk hiányos miveltéséről s az erkölcsiség iránti csekély fogalmáról tanuskodik, s önkénytelenül azon óhajra késztet bennünket: Oh áldott nép nevelés jöjjön el a te országod!

Tegnap tartott országos vásárunkon nagyon meglátszott az országos nyomoruság. Népeességi szempontból alig ért fel egy jó hetivásárral s annak is nagyobb része inkább eladó volt mint vevő. A pénzhiány oly szembeszökő: miszerint

a legszükségesebb cikkekre sem jut. Ha ez még tovább is így tart, lehetetlen, hogy az iparos osztály teljesen tönkre ne menjen; annyival inkább, mert fülög uszik adósságban, mit azon reményben csinált, hogy apródonként letörlesztheti, holott most a nagyszabású hitelműveleteket üző apródi pénzintézetek egynémely része a kölesönök 50%-ét követeli. A mezei gazdára nem kevésbé nehéz napok várnak. Szóval Magyarország régen volt rosszabb borbén mint ma, s csakis heroikus gyógyszer mentheti meg, de az is csakugy, ha sokáig nem késnek vele az illető doktorok.

Megjelent szerkesztőségünkhez Tisza Aladár kedvelt s a hazai zenekarok által általán játszott legújabb két csárdása: 1) „Hova csikós oly szaporán?“, „Ki volt itt?“ „Volt nekem szeretóm,“ és 2) „Hogy ha nekem olyan rózsám volna“ „Ez az utca végig sáros.“ Egynek ára 60 kr. Kapható az „Apolló“ kiadóhivatalában Budán, iskolautca 681. sz. a. s megrendelhető minden könyv- és zeneműkereskedésben, valamint (postautalványozás útján) minden postahivatalnál.

Örökzöldek.

A világirodalom kertjéből válogatja

Cassius.

A tiszta hirnév az ember legdrágább kincse. Ki pénzünk ellopja, csak rongyot lop el, s az még száz kézen

foroghat. De aki jóhírünk rabolja el, ő maga azzal meg nem gazdagul, míg bennünket koldussá tesz.

A féltékenység a szív vérén táplálkozik. A megelégedett szegény gazdag lehet, sőt túlgazdag. Ellenben a kincs végtelen kín annak, a ki fél, hogy elvesziti.

A féltés józan okot nem keres, gyanuit az nem okra építi. Félt csak — mivel félt. Szörny, mely önmagától fogantatik, mely önmagát szüli.

Könnyebb a tengert a hold uralma alól feloldani, mint megingatni valakit abban, amit esztelen hitének oszlopára épít.

A gyáva többször hal meg sir előtt, a bátor egyszer ízli a halált.

Némely ember csak úgy tart haragot, miként a kő tüzet, mely ütve hirtelen szikrát ad, s legott hideg megint.

A ki vakmerő a bünre, az azt tagadni szintoly szemtelen.

Az indulatok hasonló vagy ellentétes indulatokat képesek csak ébreszteni, de meggyőzni nem.

A hivatal nem méltóság. A legsejtebb emberek, mivel nincs bennük semmi elvhőség, de nagymérvben meg van a változó vélemények iránti szolgálkúség, folyvást hivatalban találhatók.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

multba, lelke előtt a régi idők óriás alakjai lebegtek el. A vitéz daliákat sirjaikból kiemelkedni látta. Elöl fejlődmi köntösében a legszebb alak: Rákóczy. Tetszfy ur a nagy hős hódolatára sietett; porba hajtá fejét a nemzet bálványára előtt. Térdig görnyedve csak ennyit volt képes rebegni:

— Dicső hazafi!

És ekkor Tetszfy ur egy sulyos kéz nyomását érezte vállán, s föltekintve maga előtt látta a konstablert.

— Hotj mer magad itten a drum, drum, drum?

— Brrr!... Tetszfy ur visszatántorodott.

— Á tu repellianus! elviszem magadat aristom.

— De hallja az ur: — fakadt ki most Tetszfy ur — én a színházba akarok menni.

— Hotj, maga merol felesolni? Nem színházbe; de arestom. Majd este menolsz theatrom.

Tetszfy ur körülnézett: világos nappal volt. „Imádott Camillám! sóhajtott nagyot — éretted még a börtön büzhödöt levegőjét is meg fogom izlelni.

— Na mit sóhatásolsz? Én vagyok nem Camilládó.

— Ugy-e, ugy-e bizon Camillának hívják, csak ilyen név illik ily angyalhoz, kiáltott fel Tetszfy, s önfeledten borult a hős III-ik Rákóczy nyakába.

— Na tu stokkfiss! ne szorongátoelj, én nem asszonyság. Gyorsan megyunk aristom.

Tetszfy ur gallérjánál fogva lóditattott előre.

— Itt hozom egy színház ajtón drummoló repellisod.

Pogány rendőrfőnök ur hatalmas veres orral volt megáldva, ezzel szagolta körül a martyr-Tetszfyt.

— Ön, mint csendháborító el fog csukatni.

— De uram, az istenért! nekem ma okvetlenül a színházban kell lennem.

— Ott lesz ön holnap. Keim pardon! Hüvösre!

— Tetszfy urat diadalmasan vezette el a hős III. Rákóczy.

Nem volt apellata. Camilla-kereső hősünk csak más nap mehetett a színházba. A tegnapi jegy fucsba ment; ujat kellett váltani. Most már higgadtan bevárta az estét és ekkor ismét robant Camilláját feltalálni.

— Végtére is ezer hála a mindenhatónak! sóhajtott hősünk olyat, hogy egy előtte ülő nő-chignonja, mintha csak forgó szél támadt volna, hullámszani kezdett. — Végtére is feltaláltam őt!

A tiz forintos fotografia igézó eredetije egy földszinti páholyban tündökölt.

Ha Tetszfy ur valami IV. Rákóczytól nem tart: talán képes is lett volna simile ad Peleskei notarius a páholyba kapaszkodni s a feltalált szépség lábaihoz borulni.

A gyönyörű Camilla mellett egy öreg kopasz férfiú ült.

— Kétségtelenül atyja — mormogá fogai közt Tetszfy, miközben tekintetét a világért le nem vette volna a hölgy mosolygó arcáról.

S valóban ében fekete haj; nefelejts-kék szemek; piros eper-ajak; finom szabásu orr...

Tetszfy urnak kitünő fantasiája volt. Képzete csakhamar megteremtette a pillanatot, melyben azt a kis fehér kezét forró ajakához szoritandja; azután azt a bibor szácskát megpecsételi a szerelem első csókjával; azután a jegyváltást... azután a menyegzőt... és azután...

A közönség oszlani kezdett.

A szép Camilla már eltűnt a páholyból. Ámde hősünk elől nem könnyű volt menekülni: pillanat alatt künn termett.

A kopasz öreg ur karján vezette a szép gyermeket. Kocsiba ültek.

— Meg kell tudnom lakását, bár-mibe kerüljön — kiáltott fel hősünk, s megveregette Petőfy-féle „szürkéit“ — kengyelfutó módjára iramodott a kocsi után. Nem vesztette azt el szem-elől: czélt ért. Jól megjegyezte a házat, és azután boldogan tért vissza. Ma mulatni fog.

Kevés vártatva örömtől sugárzó arca boros-palaczkok közt ragyogott; körülötte Egyptomak hét nyolcz mosolygó számüzöttje huzta a szomorubbnál szomorubb, vigabbnál vigabb magyar nő-tákat.

Mindez pedig nem történt minden czél nélkül. Nagy tervnek volt ez előzménye. Huzódjunk közelebb hősünkhöz: ápen most mondogatja halkán: Már féltizenkettő; a legalkalmasabb idő a -nachtsmikra. És ekkor egyetlenegy szemhunyorítására lábra kelt a karaván.

(Vége köv.)

M E N E T R E N D.

A magyar északkeleti és a magyar-gácsországi vasut vonalain

Debreczen-Királyháza-M.-Sziget.

Debreczen	indulás	3 óra 12 percz	éjjel
Szathmár	érkezés	7 óra 48 percz	reggel
Királyháza	érkezés	10 óra 17 percz	dél.
M.-Sziget	érkezés	1 óra 56 percz	d. u.

M.-Sziget-Királyháza-Debreczen.

M.-Sziget	indulás	1 óra 09 percz	éjjel
Királyháza	érkezés	4 óra 10 percz	éjjel
Szathmár-németi	érkezés	6 óra 31 percz	reggel
Debreczen	érkezés	11 óra 50 percz	d. e.

Királyháza-Debreczen.

Királyháza	indulás	4 óra 23 percz	d. u.
Szathmár	érkezés	6 óra 01 percz	este
Debreczen	érkezés	9 óra 36 percz	este

Debreczen-Királyháza.

Debreczen	indulás	4 óra 13 percz	d. u.
Szathmár	érkezés	7 óra 40 percz	este
Királyháza	érkezés	9 óra 26 percz	este

Szerencs Királyháza-Debreczen.

Szerencs	indulás	8 óra 55 percz	reggel
S.-a.-Ujhely	érkezés	10 óra 37 percz	d. e.
Királyháza	érkezés	4 óra 13 percz	d. u.
Szathmár	érkezés	6 óra 01 percz	este
Debreczen	érkezés	9 óra 36 percz	este

Szerencs-Királyháza-M.-Sziget.

Szerencs	indulás	8 óra 55 percz	reggel
S.-a.-Ujhely	érkezés	10 óra 37 percz	d. e.
Csap	érkezés	12 óra 26 percz	délután
Bátyu	érkezés	1 óra 27 percz	délután
Királyháza	érkezés	4 óra 13 percz	délután
M.-Sziget	érkezés	7 óra 12 percz	este

M.-Sziget-Királyháza-Szerencs.

M.-Sziget	indulás	9 óra 31 percz	reggel
Királyháza	érkezés	12 óra 17 percz	délután
Bátyu	érkezés	3 óra 24 percz	délután
Csap	érkezés	4 óra 05 percz	délután
S.-a.-Ujhely	érkezés	5 óra 47 percz	délután
Szerencs	érkezés	7 óra 45 percz	este

Szerencs-Királyháza.

Szerencs	indulás	3 óra 59 percz	délután
S.-a.-Ujhely	érkezés	6 óra 02 percz	este
Királyháza	érkezés	12 óra 10 percz	éjjel

Királyháza-Szerencs.

Királyháza	indulás	9 óra 43 percz	este
S.-a.-Ujhely	érkezés	3 óra 23 percz	reggel
Szerencs	érkezés	5 óra 36 percz	reggel

Bátyu-Munkács.

Bátyu	indulás	3 óra 40 percz	délután
Munkács	érkezés	4 óra 51 percz	délután

Munkács-Bátyu.

Munkács	indulás	12 óra 06 percz	délben
Bátyu	érkezés	1 óra 17 percz	délben

Nyiregyháza-Ungvár.

Nyiregyháza	indulás	6 óra 00 percz	reggel
Csap	érkezés	12 óra 16 percz	délben
Ungvár	érkezés	2 óra 04 percz	délután

Ungvár-Nyiregyháza.

Ungvár	indulás	11 óra 18 percz	délelőtt
Csap	érkezés	12 óra 36 percz	délben
Nyiregyház	érkezés	6 óra 26 percz	este

Csap-Ungvár.

Csap	indulás	4 óra 35 percz	délután
Ungvár	érkezés	5 óra 53 percz	délután

Ungvár-Csap.

Ungvár	indulás	2 óra 27 percz	délután
Csap	érkezés	3 óra 45 percz	délután

S.-a.-Ujhely-Legenye-Mihályi.

S.-a.-Ujhely	indulás	11 óra	délelőtt 6 óra 42 percz este
Legenye-Mihályi	érkezés	11 óra 42 p. d. e.	7 óra 18 p. e.

Legenye-Mihályi-S.-a.-Ujhely.

Legenye-Mihályi	indulás	4 óra 51 percz	délután
S.-a.-Ujhely	érkezés	5 óra 33 percz	délután

S.-a.-Ujhely-Kassa.

S.-a.-Ujhely	indulás	11 óra	délelőtt 6 óra 42 percz délután
Legenye-Mihályi	érkezés	11 óra 42 percz	délelőtt 7 óra 18 percz délut.
"	indulás	12 óra 12 percz	délelőtt 7 óra 10 percz délut.
Kozma	indulás	12 óra 35 percz	délelőtt 8 óra 3 percz délut.
N.-Szaláncz	indulás	1 óra 24 percz	délelőtt 8 óra 42 percz délut.
Mislye	indulás	2 óra 18 percz	délelőtt 9 óra 31 percz délut.
Kassa	érkezés	2 óra 56 percz	délután 10 óra 9 percz éjjel

Kassa-S.-a.-Ujhely.

Kassa	indulás	1 óra 39 percz	délután 7 óra 6 percz reggel
Mislye	indulás	2 óra 32 percz	délután 7 óra 54 percz reggel
N.-Szaláncz	indulás	3 óra 28 percz	délután 8 óra 43 percz reggel
Kozma	indulás	4 óra — percz	délután 9 óra 14 percz reggel
Leg.-Mihályi	érkezés	4 óra 21 percz	délután 9 óra 35 percz reggel
"	indulás	4 óra 51 percz	délután 9 óra 45 percz reggel
S.-a.-Ujhely	érkezés	5 óra 33 percz	délután 10 óra 27 percz délelőtt

Mező-Laborez felől Legenye-Mihályiba.

Mező-Laborez	indulás	10 óra 52 percz	délelőtt
Radvány	indulás	11 óra 47 percz	délelőtt
Koskócz	indulás	12 óra 23 percz	délelőtt
Udva	indulás	12 óra 51 percz	délelőtt
Homonna	érkezés	1 óra 06 percz	délelőtt
Homonna	indulás	1 óra 26 percz	délelőtt
Órmező	indulás	1 óra 50 percz	délelőtt
Nátafalva	indulás	2 óra 02 percz	délelőtt
Nagy-Mihály	indulás	2 óra 34 percz	délelőtt
Bánócz	indulás	2 óra 57 percz	délelőtt
T. Terebes, Gálszéc	indulás	3 óra 28 percz	délelőtt
Velejte	indulás	4 óra 11 percz	délelőtt
Legenye-Mihályi	érkezés	4 óra 26 percz	délelőtt

Legenye-Mihályi felől Mező-Laborezra.

Legenye-Mihályi	indulás	7 óra 44 percz	éjjel
Velejte	indulás	8 óra 4 percz	éjjel
T. Terebes Gálszéc	indulás	8 óra 54 percz	éjjel
Bánócz	indulás	9 óra 26 percz	éjjel
Nagy Mihály	indulás	10 óra — percz	éjjel
Nátafalva	indulás	10 óra 24 percz	éjjel
Órmező	indulás	10 óra 45 percz	éjjel
Homonna	érkezés	11 óra 10 percz	éjjel
Homonna	indulás	11 óra 30 percz	éjjel
Udva	indulás	11 óra 45 percz	éjjel
Koskócz	indulás	12 óra 20 percz	éjjel
Radvány	indulás	12 óra 55 percz	éjjel
Mező-Laborez	érkezés	1 óra 45 percz	éjjel

H I R D E T É S E K.

Van szerencsém a t. cz. közönségnek jelenteni: hogy a mostanáig az első egyesült asztalosok raktárában árult ércz-koporsóknak, részemről további árulását megszüntettem, és hogy ezen cikket sokkal olcsóbb és jutányosabb áron saját üzletemben fogom kiszolgáltatni.

Egyszersmind jelentem a t. cz. közönségnek, hogy a néhai Stépán Kristóf ur vas- és fűszer-kereskedését átvettem, és hogy ebben — ugy mint ezelőtt — ezen cikketek tovább is tartani, s amellet, igen jutányosan fogom kiszolgáltatni.

Bátorkodom tehát a t. cz. vevőket felkérni, hogy engemet új üzletemben is bizalmukkal szerencsétlenségnek és ezáltal azon meggyőződést szerezzenek, hogy fentebb tett ígéreteket a szó legteljesebb értelmében beváltom.

S.-a.-Ujhely, október hóban.

Mély tisztelettel maradok

Kornstein Ignác,
vas- és fűszer-kereskedő.

2-3

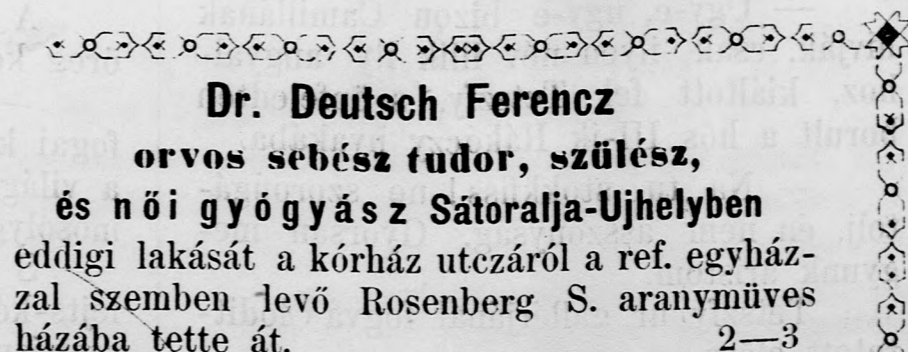
Házhely eladás.

A „Magyar király“-hoz czimzett vendéglőhöz tartozó s ugyanott a másik utcára kinyuló kőfallal körülkerített és kúttal ellátott két háznak is elegendő tágas hely, mint kuriális házhely, akár egészen, akár fele eladóvá tétetik.

A venni szándékozók értekezhetnek

1—3

Weinberger Józseffel.

Dr. Deutsch Ferencz
 orvos sebész tudor, szülész,
 és női gyógyász Satoralja-Ujhelyben
 eddigi lakását a kórház utcáról a ref. egyházzal szemben levő Rosenberg S. aranyműves házába tette át.

2—3